

han med hævet Stemme og traadte nu Emanuel helt ind paa Livet. „Saa er De vel ogsaa forberedt paa de Skridt, som jeg agter at foretage efter dette? Kort og godt, Hr. Kapellan! De har at vælge nu — enten mig eller Væver Hansen!“

„I saa Fald ... er Valget truffet.“

„Ja saa! Meget godt! De taler dristigt! ... Men forstaar De ogsaa ret, hvad dette vil sige? Er De klar over, at dette betyder, at Deres Tid her hos mig da er forbi ... uigenkaldelig forbi, forstaar De?“

„Det har jeg netop tænkt mig. Men jeg har fra nu af min egen Gærning her i Sognet, — og den forbliver ganske upaavirket af, om jeg er Provstens Kapellan eller ikke.“

„Ser man det! Det er et forberedt Angreb! En formelig Krigserklæring! De vil rejse en aabenlys Kamp i min Menighed!“

„Nej, slet ikke. Jeg for min Del ønsker intet hellere end at faa Lov til i Fred at gøre, hvad godt jeg kan, for min egen og andres Udvikling.“

„Men jeg ikke. Saa let leger vi ikke her! Paa en saa lumpen Maade lader jeg mig ikke svinebinde — vær vis paa det! En Styrkeprøve skal det gælde, Godtfolk — og I skal ikke være for rolige for Udfaldet! Ja se kun paa mig! Maal